

«ΚΟΚΚΙΝΑ» ΔΑΝΕΙΑ • ΟΡΙΟ 30% ΣΤΙΣ ΣΥΝΟΛΙΚΕΣ ΠΛΗΡΩΜΕΣ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ Η ΠΡΩΗΝ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

Κατσέλη: Να μην αποφασίζουν μόνες τους οι τράπεζες

Το μεγάλο άγχος των Σαμαρά και Βενιζέλου δεν είναι πώς θα επανέλθει η χώρα στην κανονικότητα, αλλά πώς θα μειώσουν το βάρος της επερχόμενης εκλογικής ήττας των κομμάτων τους, ήξει η πρώην υπουργός Λούκα Κατσέλη

Στον απόηχο των αποκαλύψεων για τον φορολογικό παραδείσιο του Λουξεμβούργου, και της περίπτωσης της αυστριακής Zeus Recovery Fund και της συνεκτιζόμενης εκκρεμότητας για την «ωρολογιακή βόμβα» των «κόκκινων» δανείων, η πρώην υπουργός Λούκα Κατσέλη μιλάει στην «Ε» για τις τελευταίες εξελίξεις.

Η περίπτωση της Zeus Recovery Fund (εδρεύει στο Μεγάλο Δουκάτο), που αγόρασε κυρίως από τη Eurobank και σε μικρότερο βαθμό από την Alpha Bank, «κόκκινα» δάνεια καταναλωτών ονομαστικής αξίας περίπου 700 εκατ. ευρώ, δίνοντας επί της ουσίας 32,3 εκατομμύρια ευρώ, δηλαδή το 4,5% της αξίας τους, είναι ενδεικτική της επικείμενης επέλασης των λεγόμενων vulture funds (χαρτοφυλάκια «γύπες») από την αρχή του 2015 σε βάρος δανειοληπτών, επιχειρηματιών και επαγγελματιών της αγοράς.

Το τελευταίο ανάχωμα για την προστασία του πολίτη, ο νόμος Κατσέλη, ουσιαστικά αίρεται, τη στιγμή που η κυβέρνηση επιδιώκει να πετύχει τη σιωπηρή συναίνεση των δανειστών για μικρή παράταση της όρασης της προστασίας για μετά την εκλογή του Προέδρου της Δημοκρατίας.

– Η ρύθμιση, όταν και όποτε κατατεθεί, θα αφορά οριζόντια όλα τα «κόκκινα» στεγαστικά δάνεια ύψους 27 δισ. ευρώ, αν το ποσό που θα μείνει παγωμένο για μια 10ετία-15ετία θα τοκίζεται όλο αυτό το διάστημα; Αλήθεια ποια η έννοια του ballooning και του «χωρισμού» του δανείου;

«Αυτό που προτίθεται να κάνει η κυβέρνηση, με βάση όσα ανακοίνωσε ο απεθθών υπ. Ανόπτιξ, είναι ουσιαστικά μια οριζόντια μείωση κατά 30% της μηνιαίας δόσης του δανείου. Δηλαδή, ο δανειολήπτης θα συνεχίσει να πληρώνει κανονικά το ποσό του δανείου που αντιστοιχεί στην τρέχουσα αξία του ακινήτου, και θα μετατεθεί χρονικά για το μέλλον το ποσό της υπερβάλλουσας εμπορικής αξίας. Κατ' αρχάς, η οριζόντια μείωση είναι και άδικη και μπορεί να αποδειχθεί αναποτελεσματική. Η κυβέρνηση θα έπρεπε ήδη να έχει προχωρήσει σε επανορθροδιορισμό των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων, έτσι ώστε και οι δόσεις να υπολογίζονται επί των νέων μειωμένων τιμών,

όπως πραγματικά ισχύουν σε κάθε περιοχή της χώρας, αλλά και να μειωθεί η επιβάρυνση από τον ΕΝΦΙΑ».

– Τι θα γίνει με όσους δανειολήπτες έχουν καταθέσει αίτηση υπαγωγής στο «νόμο Κατσέλη», αλλά και με την απελευθέρωση των πλησιστηριασμών από την 1η Ιανουαρίου 2015;

«Φέρεται, πως όσοι έχουν καταθέσει αίτηση στο “νόμο Κατσέλη” θα πρέπει να επιλέξουν εάν θα συνεχίσουν με το νομο ή θα υιοθετήσουν τη νέα ρύθμιση. Αλλά όλα αυτά είναι εκκασίες.

Όσον αφορά στους πλησιστηριασμούς, η κυβέρνηση οφείλει άμεσα να νομοθετήσει την

παράταση –όπως έγινε και τις προηγούμενες χρονιές– για τουλάχιστον δύο χρόνια».

– Όσον αφορά στους συνεπείς δανειολήπτες;

«Η πλειονότητα των δανειοληπτών που σήμερα πληρώνουν κανονικά τις δόσεις τους, πιέζονται ασφυκτικά για να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους. Γι' αυτό θα έπρεπε να υπάρχουν ευεργετικές ρυθμίσεις και για αυτούς τους δανειολήπτες, όπως να τεθεί ένα ανώτατο ποσοστό εισοδήματος (π.χ. 30%) που θα διατίθεται για συνολικές πληρωμές προς το Δημόσιο, ασφαλιστικά ταμεία και τράπεζες, με κύρια επιδίωξη να μην “κοκκινισούν” γρήγορα η

αργά και αυτά τα δάνεια».

– Μπορεί οι 4 συστημικές τράπεζες διασωζόμενες άμεσα είτε έμμεσα από το Δημοσιο/φορολογούμενο να έχουν τον καθοριστικό λόγο/ρόλο στη διαχείριση/ρύθμιση των επιχειρηματικών δανείων και το πάλιν χέρι όσον αφορά στα «κόκκινα» στεγαστικά. Είναι δυνατόν να μην έχει λόγο η πλειυρά του Δημοσίου, των δανειοληπτών;

«Οι τράπεζες έχουν από καιρό τιτλοποιήσει τα ενυπόθηκα δάνεια, ιδιαίτερα τα στεγαστικά. Όταν ένα τιτλοποιημένο δάνειο γίνεται “κόκκινο”, αυτό ενέχει κόστος για την τράπεζα, η οποία οφείλει να δημοσιοποιηθεί και να καλύψει τις ζημιές.

» Η κυβέρνηση να νομοθετήσει άλλα 2 χρόνια χωρίς πλησιστηριασμούς πρώτης κατοικίας

Επομένως, οι τράπεζες έχουν κίνητρο να περιορίσουν όσο το δυνατόν το μη εξυπηρετούμενα δάνεια και να ελαστικοποιήσουν το εύρος τυχόν ευνοϊκών ρυθμίσεων προς τους οφειλότες.

Γι' αυτό και αντέδρασαν στο Νόμο για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά. Όσο όμως συνεχίζεται η ίδια πολιτική της βίαιης ήττας που καθιστά ολόένα και περισσότερους συμπολίτες μας “υπερχρεωμένους”, δηλαδή ανήμπορους να ανταποκριθούν στις υποχρεώσεις τους, τόσο το “κόκκινο” δάνεια αυξανουν και δημιουργείται ένας φαύλος κύκλος που συμπαρασύρει και τις ίδιες τις τράπεζες.

Γι' αυτό το λόγο, το Δημόσιο πρέπει να παρέμβει, όπως έγινε το 2010 και με τον Ν.3816/2010 για τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και με το Ν.3869/10 για τα υπερχρεωμένα νοικοκυριά και να θεσπίσει ένα δεσμευτικό πλαίσιο για τις ρυθμίσεις δανείων.

Αφηνοντας αυτό το κρίσιμο θέμα στη διακριτική ευχέρεια των τραπεζών, η κυβέρνηση ουσιαστικά νομοθετεί υπέρ των Τραπεζών και κατά των δανειοληπτών.

Για την προστασία της πρώτης κατοικίας αποτελεί άδικοπραγμάτευτο κοινωνικό δικαίωμα. Όταν τα επισφαλή δάνεια αυξάνονται με αληθινή ταχύτητα, η όραση της προστασίας είναι και μέτρο όλογο και αναποτελεσματικό, ακόμα και με αποκλειστικό οικονομικό κριτήριο.

Εάν πάρει το σπιν από έναν οφειλότε η αδυναμία πληρωμής, τον κάνει άστεγο, με αποτέλεσμα να απαιτηθούν α-

κόμα περισσότεροι πόροι για να αντιμετωπισθούν οι παρενέργειες της κατάστασης αυτής.

Επομένως, η όραση προστασίας της πρώτης κατοικίας οξύνει το πρόβλημα για τους οφειλότες, τις τράπεζες και το κράτος».

– Μία τελευταία ερώτηση, όσον αφορά στις αποφάσεις του Eurogroup της περασμένης εβδομάδας...

«Ο επικεφαλής Γέρου Νταϊσελμπλουμ, κατέστησε σαφές ότι, οι υπουργοί Οικονομικών της Ζώνης του ευρώ, προκρίνουν το σχέδιο για γραμμή χρηματοδότησης προς την Ελλάδα από τον ESM, μέσω της ενισχυμένης γραμμής πίστωσης (Enhanced Condition Credit Line - ECLL), η οποία έχει αυστηρούς όρους-μέτρα και προϋποθέτει εποπτεία.

Επί της ουσίας προσηγγείλε ένα νέο Μνημόνιο.

Επίσης, τονίστηκε η ανάγκη υλοποίησης όλων των προσαποτιμωμένων, δηλαδή, των σκληρών μέτρων, που εκκρεμούν (ασφαλιστικό, απολύσεις, πλησιστηριασμοί κ.ά.)

Είναι, πλέον, εμφανές, πως, παρά την παραπλανητική κυβερνητική προπαγάνδα, οι προσδοκίες του μεγάρου Μαξίμου για μια νέα “χαλαρή σχέση” με την τρόικα διαψεύδονται οικτρά. Αποδορείται και η νέα προσπάθεια της συγκυβερνήσεως να επαναφέρει τη ρητορική του success story.

Και αυτό οφείλεται τόσο στην ανυπαρξία σχεδίου για την “επόμενη ημέρα” του Μνημονίου, όπως έχει επισημάνει και το Γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής, στην τελευταία έκθεσή του, όσο και στο γεγονός ότι η συγκυβέρνηση είναι εγκλωβισμένη στις δεσμεύσεις που η ίδια έχει αναλάβει έναντι των δανειστών.

Το μεγάλο άγχος των Σαμαρά και Βενιζέλου δεν είναι πάλιν θα επανέλθει η χώρα στην κανονικότητα, αλλά πάλιν θα μειώσουν το βάρος της επερχόμενης εκλογικής ήττας των κομμάτων τους».